

[Arbejdsministeren]

en vurdering af det sundhedsmæssige og så komme med en indstilling til arbejdsmiljørådet. Derfor har jeg bedt direktøren fra arbejdstilsynet om nu at foretage en vurdering af, om der skal ske en ophævelse – helt eller delvis – af dispensationen.

Jeg er også enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at det ikke skal være et meget langt udredningsarbejde, der skal vare til 1990, men at det er meget væsentligt, at det bliver udført så hurtigt som overhovedet muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 851

7) Til miljøministeren af:

Lone Dybkjær (RV):

»Vil ministeren sørge for, at der sker en landsdækkende undersøgelse af nitratforureningen af private brønde?«

Skriftlig begrundelse

De seneste års undersøgelser af drikkevandets kvalitet har vist et foruroligende højt indhold af nitrat i mange mindre forsyningsområder. Problemerne vil de fleste steder kunne løses ved, at man graver dybere brønde eller får drikkevandet andetsteds fra.

Adskillige husstande på landet får imidlertid vand fra egne brønde, og det har kun i enkelte tilfælde været undersøgt. Enkelte prøver kunne tyde på, at nitratforureningen her er endnu større end ved de offentlige vandværker, bl.a. fordi vandet kommer fra højereliggende lag, hvor forureningen er særlig stor.

Det er derfor af stor vigtighed, at disse husstandes vand bliver undersøgt, så man kan få et begreb om problemets omfang og kan gøre opmærksom på de tilfælde af forurening, hvor vandet er direkte sundhedsfarligt.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Indledningsvis vil jeg sige, at det er en kommunal opgave at føre kontrol med, at drikkevandskvaliteten er i orden, også hvad angår drikkevand fra brønde.

Ringkøbing, Storstrøms, Viborg og Århus amtskommuner foretog i 1984 en stikprøvevis undersøgelse af vandet fra i alt ca. 2.500

vandindvindingsanlæg, der forsyner en enkelt ejendom.

Undersøgelsen omfattede både private boringer og brønde og viste, at der var brønde, der havde forhøjet nitratindhold. Et betydeligt antal enkeltanlæg kan tillige være bakteriologisk forurenet.

Planlægningen af, hvorledes der skal skrides ind over for sådanne utilfredsstillende vandforsyningsanlæg, må efter min mening ske som en del af den vandforsyningsplanlægning, der skal foretages for de enkelte kommuner eller dele af kommuner i medfør af vandforsyningslovens § 14. Det kan nemlig i sådanne planer bestemmes, at eksisterende brønde skal afløses af dybere boringer, eller, hvad der antagelig hyppigt vil blive løsningen, at der lægges vandledninger ud, sådan at ejendommene får mulighed for at slutte sig til et vandværk. Der kan eventuelt blive tale om at give påbud om vandværkstilslutning efter vandforsyningslovens § 29.

I det forslag til lov om ændring af vandforsyningsloven, som i øjeblikket behandles i folketinget, er der, bl.a. i erkendelse af resultatet af førnævnte undersøgelse, som punkt 1 foreslået en ny bestemmelse, der indebærer, at amtsrådet eller hovedstadsrådet kan pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en vandforsyningsplan for en kommune eller en del af en kommune inden for en vis frist. Formålet med denne tilføjelse til loven er, at amtsrådene eller hovedstadsrådet på denne måde skal kunne sikre, at der udarbejdes vandforsyningsplaner i de områder, hvor der ud fra hidtidige undersøgelser er grund til at antage, at den nuværende vandforsyning ikke er tilfredsstillende. Amtsrådet kan som grundlag for en sådan beslutning forlange, at kommunen lader foretage en undersøgelse af vandkvaliteten i områdets drikkevandsbrønde. Jeg mener derfor ikke, at der herefter er grund til at iværksætte en landsdækkende undersøgelse, medmindre det viser sig, at de lokale myndigheder ikke udøver tilsynet tilfredsstillende.

Når jeg har sagt det, vil jeg gerne tilføje, at det er en ret alvorlig sag, og jeg er naturligvis også på den baggrund meget villig til at tage en nærmere drøftelse af problemet med miljø- og planlægningsudvalget.

Lone Dybkjær (RV):